

Et Brev fra Kamma Rahbek.

Meddelt af Læge N. Tønder i Jerslev.

Bakkehuset d. 7 Jan: 1808.

Kiæreste, bedste Veninde!

Jeg haaber at hoslagte lille Foræring, sin Ubetydelighed uagtet, ikke vil være Dig ganske ligegyldig, thi jeg veed, at Du seer langt langt mere paa Villien end paa Evnen; og haaber jeg tillige, at Du *troer* mig paa mit Ord, at jeg er *altfor* svag til i saadant et Veir at giøre en Reise til Byen, samt at det inderligt smerter mig, at være nødsaget til, at nægte mig saa stor en Fornøielse, som den paa Din egen Dag mundtlig at kunne frembringe Dig mine ærlige Ønsker for Dit bestandige Held, Du gode, siældne Pige! Jeg vil ikke kiede Dig med Beskrivelsen om min ynkelige Forfatning, thi det er altid Synd, men vilde være det dobbelt paa denne Dag, som kun er bestemt til Glæde. Jeg maae ogsaa, da det er Postdag, og jeg har meget tralvt (sic) fatte mig korteligen, og udsætte at besvare Dit kiære velsignede Brev, der er fuldt af Godhed og Sødhed, som Du selv, til en Dag, jeg kan have bedre Roe dertil. Rigtig nok er det Skam at skrive saa kort i Dag, men da jeg sidder, som i et Fængsel, formedelst den tykke Jis paa mine Ruder, saa frygter jeg at selv disse Par Linier ville blive ulæselige nok.

Jeg vilde nu gierne sige Dig alt hvad Godt, jeg ønsker om Dig, og jeg vilde ogsaa gierne sige Dig det saa *smukt*, som Du altid selv siger Sligt, men om jeg endog nu i Hast kunde hitte paa de skønneste Ord, saa var Ord dog kun Ord, og vilde langt fra ikke udtrykke Dig, hvad mit Hierte er fuldt af. Jeg noies derfor med at lade Dig selv giette — thi Du kan det vist — alle de gode Ønsker jeg gjør for Dit Vel; kun kan jeg ikke holde mig fra at sige et Ønske for *mig selv*, som er det, at Du fremdeles, som hidtil, vil bevare mig Dit uskatteerlige Venskab, som jeg føler mig ikke aldeles uværdig, da jeg saa godt veed at paaskionne det.

Dine elskværdige Forældre og Sødskende hilser jeg paa det venskabeligste, og sender Dig tillige Rahbeks og Carls velmeente Lykønskning til Dig.

Din trofaste og uforandrede
Veninde, K. M. Rahbek.

Brevet ejes af Meddeleren. Dets Adressat er Frøken Marie Salome

Urne, der ifølge Benzons Stamtavler i Gehejmearchivet var født den 7. Januar 1787 og døde den 24. Januar 1809.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

9.

Hvem var Indrulleringschef i Bergen, Commandeur i Søetaten Volkvart *Riisbrich*, f. 1719, † 14. Septbr. 1791, Søn af?

Lever der i Norge Descendenter af den i Tidsskriftets 6. Bind, Side 35 nævnte Commissarius Volkvart Volkvartssøn Riisbrich og Else Lillienkiold?

Oplysning herom samt enhver anden Oplysning om den norske Gren af Familien Riisbrich modtages med Taknemmelighed af

Assistent Fr. Grønvald,

Dannebrogsgade Nr. 52, Kjøbenhavn V.

10.

Nils Gundersson, født ca. 1626, † 1685 som Kjøbmand på Bragernæs, gift 1. med Elisabeth Lauritzdatter Holch, Datter af Kjøbmand i Christiania Lauritz Tronssøn H., blev gjennem sin Søn Elias Nilsson, Kjøbmand på Bragernæs, Stamfader til Familien *Eliæson*, se »Familien E.« af Alf Collett. Nils Gunderssons Slægtninge Mag. *Jochum Wedege*, † 1655 som Sognepræst til Lier og Bragernæs, g. m. Kirsten Jensdatter (2 Sønner: Christian og Johan) og Kjøbmand på Bragernæs *Peder Eliæsen Søboholm*, † sstds. 1699, vare formentlig fra Danmark. N. G. var antagelig også i Slægt med Borgermester *Nils Jenssøn*, † 1662 på Bragernæs, g. m. Maren Pedersdatter (Ålborg?). Disses Børn vare: 1. Christopher, 2. Ove, 3. Kirsten, g. m. Jens Pederssøn på Bragernæs, 4. Dorothea, g. m. Johan Bockmann og 5. Catharina, for hvem Nils G. var Værge. Det er ikke usandsynligt, at P. E. Søboholm var Søn og Nils Gunderssøn Brodersøn af *Hr. Elias Nilsson*, Sognepr. til Ås nær Christiania fra 1662 til sin Død 1670. Denne har i så Fald været gift to Gange; han blev 1658 ^{12/9} gift i Christiania med Sibylla Auchesdatter Bennichmann, Datter af Hollænderen Auche Fichesson B. på Moss. En af dennes Døtre var gift med Kjøbmand i